

РЕШЕНИЕ

№ 5979

гр. София, 30.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Елка Атанасова

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5837** по описа за **2020** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по касационна жалба на П. Х. Г. от [населено място] срещу РЕШЕНИЕ от 16.01.2020г. постановено по нахд №7893/2018г. по описа на СРС, с което е потвърдено наказателно постановление №17-4332-027620 от 11.01.2018г., с което на Г. са наложени три глоби: по чл.177, ал.1 т.2, пр.първо от Закона за движение по пътищата/ЗДвП/-глоба от 200лв.; по чл.179, ал.1 т.4 от ЗДвП глоба в размер на 150лв. и по чл.185 от ЗДвП глоба в размер на 20лв..

По изложените в касационната жалба съображения за неправилност на решението– се моли да се уважи същата, като се отмени решението на СРС и вместо него се постанови друго, с което се отмени наказателното постановление. Правят се възражение относно липсата на достатъчно описание на нарушенията. В тази връзка касателно първото деяние- „управление на МПС без свидетелство за управление, отговарящо за категорията“ – се сочи, че не е посочено какво точно СУМПС притежава лицето, за да може да се реализира административно-наказателната отговорност по чл.177, ал.1, т.2 вр. с чл.150а, ал.1 от ЗДвП. Също се допълва, че разпоредбата на чл.177, ал.1, т.2 в сила от 03.01.2018г. преди постановяване на НП е била изменена, което не е съобразено от административно-наказващия орган и позволява налагане на наказание само, ако водачът е неправооспособен, което е различно от предходната редакция да управлява МПС със СУМПС неотговарящо на

категорията. Относно второто деяние- управление на технически неизправно МПС е посочено, че също от СРС е допуснато съществено процесуално нарушение. Визира се, че не е посочено, че неизправността, изразяваща се в неработещ десен фар на къси светлини е при движение през нощта. В този аспект се твърди, че е посочената за нарушена норма на чл.101, ал.1 и ал.2 от ЗДвП изисква неизправността да е възникнала по време на движение, което следвало от буквалното тълкуване на нормата. На следващо място се прави възражението, че СРС е трябвало да съобрази дали не намира приложение чл.3, ал.2 от ЗАНН, доколкото чл.179, ал.1 т.4 от ЗДвП с ЗВ бр.2/2018г. е отменена. Оспорва се и установеното на трето място деяние- че лицето управлява МПС с изтекъл АУАН №172431/25.06.2017г. - нарушение на чл.157, ал.6 от ЗДвП доколкото нито в АУАН, нито в НП е посочен номера и датата на този акт. С оглед всичко изложено –се моли да бъде уважена касационната жалба и да се отмени в цялост НП.

В съдебно заседание –касаторът поддържа жалбата си чрез адв.Ч.. Претендира разноси.

Ответната страна- не се представлява и не изразява становище.

Представителят на СГП изразява становище за основателност на касационната жалба и предлага да бъде уважена.

Административен съд София-град като се запозна с изразените становища и въз основа на основанията изложени в касационна жалба, разгледани по реда на чл.217 и чл.218 от АПК, намери за установено следното:

Касационната жалба е в срок, поради което следва да се разгледа по същество.

За да потвърди НП, СРС е приел, че същото е постановено от надлежен орган в производство без допуснати съществени процесуални нарушения. СРС е посочил, че не е органичен от доводите на оспорващия /които са били бланкетни/ и следва служебно да направи проверка касателно наличието или липсата на абсолютни процесуални нарушения. Направил е конкретни изводи, че АУАН е съставен в присъствието на свидетел-очевидец на деянията, поради което и няма нарушение на чл.40, ал.3 от ЗАНН. Визирал е по същество, че трите нарушения са доказани включително и на основание доказателствената сила на АУАН като официален документ. Предходната съдебна инстанция е направила и проверка касателно наложените наказания, поради което е достигнала до извода за законосъобразност на НП и е потвърдила същото.

Касационната инстанция намира, че решението на СРС е правилно и законосъобразно. Изложените доводи в касационната жалба конкретно от касатора пред СРС не са били правени. СРС е разпитал актосъставителят Д., който дава показания, че водачът е бил спрян конкретно защото не му е светел единия фар. Също при проверката е установено, че има СУМПС В1, но няма право да управлява МПС над 700куб.м. включително е установено и че управлява МПС с изтекъл АУАН. С показания си и свидетелят на деянието К. потвърждава отразеното в АУАН, изразяващо се в това, че на 31.102017г. около 23,30ч. в [населено място] по ул.Околовръстен път Г. е спрян да управлява МПС с [рег.номер на МПС] с несветещ преден десен фар, както и е установено, че не притежава съответно СУМПС и управлява МПС с изтекъл АУАН.

Касационният състав споделя извода на СРС, че няма допуснати съществени процесуални нарушения – а именно такива, които са се отразили на правото на защита на дееца. В действителност за деянието – нарушение на чл.185 от ЗДвП, за което е наложена глоба от 20лв. за това, че управлява МПС с акт за нарушение, които

представя и който е с изтекъл срок- не е посочен номера в НП, но това не е съществено процесуално нарушение. С този акт се е легитимирал водача лично и това е АУАН №172431 от 23.06.2017г., който е описан в АУАН като иззето доказателство. Непосочването му в НП –не е съществено процесуално нарушение, доколкото той е отразен в АУАН, предявен на нарушителя. За последния не е неясно кой е номера на този акт и кога е издаден включително и защото същият е представен от нарушителя на проверяващите. Правилно по същество СРС е установил, че това деяние е доказано, за което са събраните по делото гласни и писмени доказателства и е наложена глоба от 20лв..

Относно второто деяние- управление на неизправно МПС с несветещ преден десен фар –възраженията на касатора също са неоснователни. Не следва в описателната част да се посочи, че управлението е през нощта, доколкото в АУАН е отразено кога е извършено нарушението, а именно в 23,30ч.. Безспорно този посочен час – води до извода, че деянието не е извършено през светлата, а през тъмната част на деня, поради което изричното му изписване е ненужно. Непосочването му не засяга правото на защита на дееца, тъй като посочения час безспорно е през нощта и нарушителят не е в невъзможност да не узнае, че с това деяние е нарушен чл.101, ал.3 т.8 от ЗДвП. Не се споделя и второто възражение на касатора относно това деяние, че не е ясно кога е възникнала неизправността. Дори да се възприеме тезата на защитата, че буквалното тълкуване на нарушената норма изисква неизправността да е възникнала по време на движение, а не преди това, изложеното е защитна теза неподкрепена с никакви доказателства. Конкретно съставът не споделя направеното тълкуване, тъй като ал.1 и ал.2 са свързани с неизправност възникнала по време на движението и застрашаваща безопасността на движение. Изрично в ал.3 се маркира, че не се прилага ал.2 /когато е във връзка с ал.1 и разписаното задължение на водача да спре и острани повредата, ако е възможно или да го придвижи на собствен ход до място за отстраняване на повредата/, поради което визираната неизправност по т.8 на ал.3 на чл.101 от ЗДвП –не касае инцидентно възниквала повреда, а всяка такава, свързана с неизправни светлини. Законодателят конкретно в ал.3 не е поставил ограничителен маркер по отношение на това кога е възникнала тази неизправност. Относно възражението, че чл.179, ал.1 т.4 е отменена норма с ДВ бр.2/2018г., съдът констатира, че в действителност т.4 е отменена с посочения брой на ДВ в сила от 20.05.2018г., но е приета новата разпоредба на чл.179, ал.6 от ЗДвП, която в т.2 предвижда налагане на санкция от 200лв. за такава неизправност, която е значителна - дефиниция по т.72 от ДР на ЗДвП, а конкретната е такава, защото засяга безопасността на движението. Следователно- не само административно-наказателната отговорност не е отпаднала, но и размерът на глобата е завишен, поради което чл.179, ал.1 т.4 от ЗДвП е по-благоприятен закон по отношение на послевалата промяна в чл.179, ал.6 от ЗДвП. Относно и деянието-нарушение на чл.150А от ЗДвП, също не се споделят доводите на касатора, доколкото извършената законодателна промяна не променя смисъла на изискването водачът да управлява МПС със СУМПС за съответната категория. В действителност в АУАН е посочен само номера на СУМПС като не е отразено, че категорията е В1, но тези обстоятелства, за да са съществено процесуално нарушение, следва да рефлектират върху правото на защита на дееца, а не формално да са основание за отмяна на НП. Конкретно нито за касатора, нито за ответника е спорно, че лицето притежава категория В1, нещо, което се потвърждава и от разпита на св.Д., съставил АУАН. Касае се за пропуск да се отрази част от факт от описанието на

деянието, но това не е съществено нарушение.

Следователно, касационната жалба е неоснователна и следва да се отхвърли.

Водим XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 16.01.2020г. постановено по нахд №7893/2018г. по описа на СРС.

Решението е окончателно и не подлежи на оспорване.

Председател:

Членове:1.

2.